

Slovensko poročevalac

INFORMACIJSKI VESTNIK OSVOBODILNE FRONTE

Leto II.

6. sept. 1941.

Št. 16.

POJTE ZA MENOJ !

1. Veš poet svoj dolg?
Nimaš več besed?
Kaj zagrinjaš se v molk!
Vrzi pesem v svet,
pesem za današnjo rabo,
vsi jo bodo povzeli za tabo.
2. Vem, o vem svoj dolg,
v prsih tu me žge;
naj se mi grlo odpre,
bom zalajal ko volk -
na vsch štirih bom stal vrh planine,
pesem svojo vil med počine.
3. Vrh Možaklje bom stal,
pesem svojo rjul,
Blegaš jo bo čul,
Kria odnev bo dal;
v vse vetrove jo bom tresel,
eden jo bo na Pohorje nesel.
4. Pojte za menoj,
silen ženimo hrup,
boga gmajna, le vkup,
le vkup, le vkup, ohoj -
vse noči tulimo, tulimo,
da se pretulimo skozi to zimo.
5. Še bo kdaj pomlad,
še bo napočil zor,
takrat volčji zbor
pojde lovce klat;
plavaj čez Savo, plani čez Dravo -
zob za zob in glavo za glavo!

V PARTIZANE !

Po vsej Sloveniji se sto in sto partizanov, najboljših sinov slovenskega naroda, bori s puško v rokah proti okupatorskim nemško-italijanskim tolpom, okrvavljenim s krvjo naših mož, žens in otrok, proti barbarskim hordam, ki streme za uničenjem slovenskega naroda in ki se temu narodu nanesli toliko trpljenja, groze in solza, kakor še ne pomeni njegova zgođovina. Partizani so najboljši zaščitniki svojega naroda. Že s svojo dosedanjo junaško in požrtvovalno borbo so odvrnili od slovenskega ljudstva marsikatero zlo, marsikatero solzo. Slovenski narod je ponosen na te svoje junaske sinove in hčere, na te viteze svoje osvobodilne borbe, ki so se odrekli vsega in se popolnoma posvetili boju za svobodo slovenskega naroda.

Toda ni dovolj, da slovensko ljudstvo svoje partizane obda z ljubeznijo in vsakršno podporo. Za uničenje nadmočnega sovražnika so potrebne vse sile slovenskega naroda. Potrebni so novi tisoči in desetisoči partizanov, potrebno je, da sleherna vas, sleherna hiša, sleherna tovarna postane trdnjava oboroženega odpora.

Slovinci! Vsi, ki ljubite svoj narod, ki hočete naščevati prelito kri naših bratov in sester, vsi, ki v vas plamti sveti plamen sovraštva proti odvratnim fašističnim zverem, vzemite puško ali kakršnokoli orožje in, odhitite v partizane!

Slovenska mladina! Zlasti tebe, od katere je v prvi vrsti odvisna bodočnost slovenskega naroda, kliče dolžnost v partizanske vrste. Odprimo novo stran v zgodovini svojega naroda, stran brezmejne požrtvovalnosti, junaštva in slave, vrnimo svojemu narodu svobodo, pokažimo v upornem boju, da smo vredni svobode!

Slovinci! Ne jutri, temveč danes, takoj in na vsakem koraku: smrt fašističnim okupatorjem, kri za kri, zob za zob! Osvobodilna fronta poziva na bojno mobilizacijo!

Za svobodo! Za lepšo bodočnost naroda! V partizane! Javite se najbližjemu odboru Osvobodilne fronte.

SOVRAŽNIKI SLOVENSKEGA NARODA

Dobro znani krogi, ki jim ni všeč, da je Osvobodilna fronta med slovenskim narodom zmagovito prodrla, so se zagrizeno zatekli h kleveti, podtikanju in potvorbi. Na železniški direkciji lažejo eksponenti teh krogov, da je Osvobodilna fronta zgolj plašč za komuniste, komunisti pa da so se obvezali prepustiti Trst Italijanom in Maribor Nemcem. Ponkod so dobili uglednejši ljudje potvorjena grozilna pisma, na katera so falsifikatorji podpisali znane komuniste in kjer pretijo "v imenu komunistov", da bodo prejemniki vkljub svojim simpatijam za Sovjetsko Zvezo še viseli. O dveh nekomunističnih skupinah iz Osvobodilne fronte širijo klevetniki, da ju je Komunistična Partija — podkupila. Glede vodstva Osvobodilne fronte lažejo, da so se v njen razvneli spori.

Torej tako, gospoda! Ker se je narod vaši izdajalski volji na kljub pričel boriti, zato smatrate za potrebno, da poskušate borbene narodne vrste razkrojiti z lažjo in obrokovanjem. Tem besnejši ste, čim trdnejša, čim močnejša je Osvobodilna fronta. Kakšna pa je še razlika med vami in med najvnevarnejšim izdajalcem?! Sovražniki naroda ste bili, ste in ostanete!

Dolžnost aktivistov Osvobodilne fronte je, da klevetnike razgalijo na licu mesta in da jih izroče prezirno poštene slovenske družbe.

GIBANJE SOLIDARNOSTI ZA SOVJETSKO ZVEZO (M.2/9 nem.) - Raste po vsem svetu in se kropi. Ruska pravoslavna in katoliška ruska cerkev v Ameriki sta sklenili sodelovati v pomoči za obrambo Rusije. Rusko pravosl. bratstvo v Ameriki je izdalo poziv za podporo ruskega naroda. Njegov časopis, ki izhaja v 16.000 izvodih, je objavil popoln tekst Stalinovega govora. Prof. kat. univerze Notre Dame v Ameriki, Mac Mahon, je v svojem govoru po radiju izjavil, da je hitlerizem največja nevarnost za kulturo, vero in ameriško svobodo. Pomoč Rusiji, ki se bori proti tej nevarnosti, je nujno potrebna.

APEL KATOLIŠKEMU DUHOVNIKU

Slovenski katoliški duhovnik, mar boš dovolil, da Te Natlačenov ali katerikoli drugi "rezervni" krog vprože v protinarodni voz?! Mar boš dopustil, da Te izkoristijo za borbo proti Osvobodilni fronti?! Mar so njihovi nameni v skladu s Tvojim najglobljim moralnim, krščanskim in narodnim prepričanjem?! Mar je za bodočnost krščanstva in katolištva koristna njihova gonja proti osvobodilnim silam slovenskega naroda?! Kje je po Tvoji vesti pravična stvar - pri požrtvovalnih borcih za svobodo ali pri ljudeh, ki se vdinjajo zatiralcem slovenskega naroda, italijanskim fašistom?!

ZA NAŠO NARODNO DISCIPLINO

Gibanje Osvobodilne fronte je postalo široko množično gibanje, ki se je v samih ljudskih globinah take razpredlo, da ga spleh ni več mogoče izkorinčiti. Ob tej širini Osvobodilne fronte je razumljivo, da organizacije še čisto zastaja za političnim obsegom Osvobodilne fronte, za številom pripadnikov. Take težave se bodo pojavljale pravzaprav ves čas, kajti Osvobodilne fronte ni mogoče nikoli zaključiti. Osvobodilna fronta namreč ne nehoma rasti v širino in globino. Zato bo potrebno organizacijske pomanjkljivosti sproti premagovati. Prav zato pa je nujna zavestna disciplina vseh pripadnikov osvobodilnega gibanja. Disciplino naj izraža vestno izpolnjevanje navodil, ki jim izdajajo krajevni in višji organi Osvobod. fronte.

Smo v vojnem stanju, ki zahteva maksimum narodne organiziranosti, maksimum narodne discipline!

BORBA SLOVENSKEGA NARODA

11.VIII. je bilo prekinjenih med Verdóm in Borovnico 13 vodov.

21.VIII. so bili prerezani med Borovnico in Preserjem vsi vodi.

29.VIII. so bili pri Škofljici prerezani vsi vodi.

Na Brdu pri Ljubljani je bil ustreljen denuncijant. Istega dne zvečer je bil na Vočni poti ustreljen italijanski fašist.

Pri Stični so partizani ustrelili italijanskega oficirja in vojaka.

30.VIII. so partizani napadli karabinjersko postajo na Turjaku, jo obstreljevali s puškami in strojnico ter ranili nekaj karabinjerjev.

V Domžalah je bil ubit nemški vojak. Njegovo orožje je bilo zaplenjeno.

Pri Gmešnjah so partizani obstreljevali avto, v katerem so se vozili hitlerjevci. Enega so težko ranili, avto pa onemogočili za nadaljno vožnjo.

4.IX. je zletel v Črnačah v zrak razdeljevalec električnega toka.

POLOŽAJ NA FRONTI

Nemško prodiranje je znova doživelo svoj zastoj v kljub strahotnim žrtvam nemških armad. Na srednji fronti je pognal Timošenko Nemce 50 km nazaj. Na leningrajskem sektorju so morali odstopiti za 5 kilometrov.

BOMBE, ZIMA IN NEMŠKI NAROD

Pisma na fronti, zaplenjena pri nemških ujetnikih, dokazujejo težko stanje in napetost zaradi bombardiranja. Iz Kölna pravi neko pismo:

"Dragi moj Vili! Tukaj je bilo paklo. Težko je opisati, kako sem prestala noč med terkom in sredo. Povem samo, da je Köln gorel na vseh štirih koncih. Po vžigalnih bombah so začeli metati eksplozivne, z eno besedo: bilo je strašno." - Iz Ludwigshafena:

"Ponoči med 9. in 10. avgustom smo imeli spet strašen obisk. Čeprav poročilo vrhovnega poveljstva ne govori nič o Ludwigshafenu, smo tudi pri nas pošteno dobili. Bolje je, da o tem ne pišem." V Mannheimu so padle 18 centov težke zračne mine, ki so porajale strašen dim. - Iz Hamburga:

"6 ur zaporedoma sedimo v kleti ter poslušamo zvižganje bomb. Nočem se pritoževati, toda kakšne misli me obhajajo, ko ob štirih zjutraj telefonira Francka in pove, da je na cesti in je vse izgubila?" "Spet so bili tukaj. Hamburg izgleda strašno."

Da, v Nemčiji se trese zemlja, tresejo se mesta. Mislili so, da bodo le oni bombardirali, kot so bombardirali Varšavo, London, Moskvo. Toda kri za kri! Pod hrupom bomb začnajo nemške žene prvič misliti. Ženska iz Hamburga priznava: prihajajo ji v glavo misli. Najprej morajo prileteti bombe, da bi potem prišle misli. Nebo se je odprlo nad Berlinom za sestanek Anglije in Rusije. Iz Mannheima pišejo: 8-krat so nas bombardirali. Iz Berlina: bil je osemajesti alarm. Ob šesti uri se bila nad nami ruska letala. Mannheim je v razvalinah. Ljudstvo je bilo še na ulicah in 8 letal je metalo bombe.

Leto 1941. je Nemčiji spet prineslo vojno. Pred vojno so bile v Berlinu priljubljene dirke psov, hrtov, ki so jim dali bežati za umetno napravljenim zajcem v krogu, katerega so električnim potom tako regulirali, da je bežal tik pred hrtom, toda čim bi ga bil dosegel hrt, so zajca pospešili brzino. Bolj ko je tekel hrt, bolj so pospešili zajca. Tisti hrt, ki je ostal vedno prvi, je dobil premijo. Tako beže tudi hitlerjevci s penečim se jezikom brez sapa za zmago. Toda zmaga beži pred njimi. Noč in dan je Adolf prisegal, da bo pobil vse Angleže, določil je dan slavnostnega vhoda v London, potem so rekli, da jih ovira megla, in ko je megla minila, so dejali, da jih ovira poletje. Minila je jesen in zima, spomladi so poslali v Anglijo tajne misije, peli so serenade. Toda Anglija ni odnehala. Tedaj je Hitler poslal najboljše divizije na vzhod. Njegova vojska je še močna. Toda to je vojska avtomatov. Pomika se še radi inercije, navajena slepo se pokoriti. Toda ropot njenih tankovskih kolon spominja na smrtne krče pošasti, ki je obsojena na pogin. Hitler računa s tem, koliko kilometrov je zavzel, mi pa, koliko vojakov smo mu pobili. Pred tisoč leti je živel Pir. Tudi on je vedno zmagoval, premagal je Rimljane, osvojil je velikanska ozemlja; tedaj ni bilo tankov, a Pir se je proslavil s svojimi sloni. Po neki zmagi je Pir vzkliknil: "Še eno tako zmago, pa bom brez vojske." Pir je bil razbit pri Beneventu. Naši potomci bodo morda govorili o Hitlerjevih zmagah, ko bodo govorili o takih zmagah, ki so strašnejše kakor poraz.

V 39. in 40. letu se je šepirila hitlerjevska svojat po mestih zapadne in južne Evrope, vihrale so zastave, zvonili so zvonovi, žene plenilcev so se veselile francoskih negavie in holandskega sira. Adolf Hitler je s hrupnim glasom, ki je pobožen tuljenju hijen, vpil o svojih zmagah. Sedaj se pa začnjo tretje leto. To je leto obračuna. Ulice Berlina in Leipziga bodo kmalu podobne ulicam Kölna in Mannheima, kosti vojakov stoterih divizij pokrivajo fronte; konec bo drugačen, kakor sanjajo nemške žene; sedaj so drugi časi, ne gore več kresovi, marveč nemška mesta, ki so jih zažgala angleška in sovjetska letala. Zvonovi Nemčije ne zvene o zmagah, temveč o žrtvih divizijah.

Zaradi "zmag" na Bližnjem vzhodu se morajo Nemci pripravljati resno na zimsko vojno. Nekotere tovarne na Dunaju in v Pragi so dobile naročila za izdelavo snežnih čevljev. Nemška armada se pripravlja na zimo! To dni so

sovjetske vojske poplnoma potukli. Zakaj take hitre priprave za zimo? Göbbels je dejal, da v Rusiji sploh ni zime. Carska zima je še bila nekam huda, boljševiki so pa sploh odpravili zimo. Znano je, da v Rusiji ni nobene zime več. Zimo so si izmislili Angleži in Roosevelt, da bi imeli nemški vojniki na Ruskem strah. Mi, Göbbels, ne poznamo na Ruskem zimo. - Kasno je slišimo drugo pleščo: Seveda je na Ruskem zima, toda mi se je ne bojimo. Je pa te prijazna zima. Göbbels se trudi, da bi proglasil rusko zimo za manjvredno. Vesti o hudi zimi se si izmislili sami boljševiki. - Zima povzroča Nemcem hude skrbi. Gospodarske moči začenjajo usihati. Nastaja veliko pomanjkanje delavcev, celo na fronti se čuti pomanjkanje ljudi. Prihajajo poročila, da so na fronti že petdesetletniki in sedemajstletniki s pomanjkljivo vojno izobrezbo, ki se niti ne razumejo na strojno orožje. Tudi komandanti se pritožujejo o njihovi popolni nesposobnosti. Zato večje izgube. Toda drugega izhoda. Tudi Nemce iz nevtralnih dežel kličejo pod orožje. To kaže, kakšna stiska je še za vojake. In to po dveh mesecih. Sovjetska Zveza ima še ogromne rezerve. Ali vam ni jasno, da je Nemčija izgubila vojno?

SOVJETSKI TISK 29. in 30. VIII.

Uvodnik "Izvestij" od 29. je posvečen skrbi za ranjence. Fismo nekega poročnika s fronte, ki se zahvaljuje za mojstersko operacijo, nego v bolnici za skrb in ljubeznivost, s katero je bil strežen. Po povratku na fronto je šele razumel, koliko velja delo sovjetskih zdravnikov. Želi jim mnogo uspehov. To izjavo primerjajo "Izvestja" z izjavo ujetega nemškega zdravnika Röhmerja o prepovedi vrhovne komande, da se težje ranjeni sploh operirajo in zdravijo. Oba ta dokumenta govorita sama zase. V Sovjetski Zvezi je človek najdragocenejši kapital. Smatrajoč to načelo za sveto, izvršujejo junaški deli sovjetske medicinske službe junaška dela, ne glede na življenjsko nevarnost ne glede na genj sovražnika in store vse, da rešijo hrabrim borcem življenje. Ni šli delavci in delavke, kolhozniki in kolhoznice, inteligenca, vsi stremijo za tlen, da so naši hrabri bojovníki na fronti in v bolnicah vedno obdelani s pristržno postrežbo. Delavci posameznih tovarn so prevzeli patronažo nad celotno vrsto lazaretov, ki jih prostovoljno oskrbujejo. "Pravda" piše istega v tej zvezi: "Dežela je ponosna na borce in misli vsako uro in minuto na njih. Znanost in zdravniki se bore za življenje vsakega ranjenca. Mi ne izročimo rjavim banditom nobene žrtve, ki se ji je mogoče izogniti."

"Izvestja", 30. 8., uvodnik: "Mogočne rezerve Rdeče armade" : 1. gospodarstvo, 2. podpora vsega sovjetskega ljudstva. Medtem ko so najboljše sinovi na fronti, ima fronta vsestransko pomoč od junaškega dela v zaledju. 3. mogočna ljudska bramba delavcev, kolhoznikov, nameščencev in inteligence. Na Stalinov poziv so stopili vanjo deset tisoči sovjetskih patriotov. Vstopili s ljudje vsake starosti in vsakovrstnih poklicev, mnogo sivolasih profesorjev in mnogo moških, ki so se že pred Oktobersko Revolucijo borili na barikadah, mnogo mladine. Zato, ker so jim domovina in pridobitve socializma drage in ne želijo pasti v sužnost. "Naše sile so nepregledne. Rezerve Hitlerjeve Nemčije se nagibajo k zatoni. Njen internacijski položaj se vse bolj slabša. Naše moči pa rastejo. V tem leži poročstvo naše zmage nad sovražno armado."

"Pravda" 30. VIII. o skrbi za svoje sovjetskih vojakov: Naši borci se lahko brez skrbi za svoje, vse ljudstvo je prevzelo skrb zanje. Ljubezen sovjetskih patriotov se razteza tudi nanje. Že v prvih dneh vojne je izšel odlok predsedstva vrhovnega sovjeta o določitvi in izplačilu podpor družinam. Takoj po objavi odloka so začele v vseh krajih delati komisije. Kjer je bilo potrebno, se je dalo še več ko enkratna podpora. To še ni vse. Ukrep za deca: Deset tisoči otrok so bili dodatno vzeti v otroške vrtce. V mnogih mestih se oddaja brezplačna hrana. Starci in onemogli družinski člani so sprejeti v invalidske domove. V mnogih krajih je bila ta skrb postavljena kot zadeva vsega prebivalstva: delavci, kolhozniki, inteligenca so iz svoje lastne iniciative prišli na pomoč ženam, materam, otrokom ter jim posvečajo vso pozornost, ljubezen in nego.